Nr. 96. Czwartek 25. Kwietnia 1872. Rok 62.

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

GAZETA LWOWSKA

„Dodatek miesięczny“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo, dla cało- i półrocznych przedpłacicieli za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ całorocznie 3 złr. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracyi!

Staraniem Redakcyi a nakładem Administracyi „Gazety Lwowskiej“ wydany został zupełny

Kodex dyplomatyczny miasta Wieliczki

(oprócz rejestrów i podobizn 170 str. in folio)

z polskiemi przekładami dokumentów spisanych w języku łacińskim, i 25 podobiznami dyplomów najdawniejszych.

Takowy nabyć można w Administracyi „Gazety Lwowskiej“ po cenie 4 zł. w. a. za okaz broszurowany.

(z przesyłką pocztową franko: 4 zł. 45 c. w. a.)

Cena księgarska: 5 zł. 25 c., główny skład w księgarni pp. Gubrynowicza i Schmidta we Lwowie, plac śgo Ducha.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem pismem odręcznem z 22. b. m. mianować tajnego radcę i ambasadora hr. Ferdynanda Trauttmansdorff wiceprezydentem izby panów Rady państwa na czas trwania obecnej sesyi Rady państwa.

Auersperg mp.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 23. b. m. mianować marszałkiem krajowym w Czechach księcia Karola Auersperg a zastępcą marszałka krajowego burmistrza Edwarda Claudi.

Lasser mp.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 20. kwietnia b. r. mianować sekretarza dyrekcyi poczt Henryka Kamler dyrektorem poczt dla Czerniowiec z tytułem i charakterem nadradcy pocztowego.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Czytamy w „Wiener Abendpost“: „Najjaśniejszy Pan, Najjaśniejsza Pani, J. C. W. najdostojniejsza arcyksiężniczka Gisela i J. K. W. najdostojniejszy książę Leopold bawarski przyjmowali dnia 20. b. m. Ich Exc. panów ministrów z J. Exc. prezydentem Rady ministrów księciem Adolfem Auersperg na czele. Ich Exc. panowie ministrowie złożyli najuniżeńsze gratulacye z powodu zaręczyn J. C. W. najdostojniejszej arcyksiężniczki Giseli. — Dnia 22. b. m. rano raczył Najjaśniejszy Pan przyjąć deputacyę niższo-austryackiego Wydziału krajowego, niższo-austryackiego: marszałka krajowego, prałata Othmara Helferstorfera, jego zastępcę w Wydziale krajowym dr. Józefa Bauera i hr Konstantyna Gatterburga, którzy w imieniu Wydziału krajowego złożyli gratulacye z powodu zaręczyn J. C. W. najdostojniejszej arcyksiężniczki Giseli. Najjaśniejszy Pan wyraził po przemowie marszałka krajowego swoje zadowolenie z powodu, że niższa Austrya tak ściśle połączona z domem cesarskim, podziela radość dynastyi.

Berlin. O nieporozumieniach między rządem francuskim i niemieckim, któremi dzienniki angielskie a w szczególności „Daily Telegraph“ państwa europejskie zaniepokoiły, pisze przyboczny organ kanclerza państwa niemieckiego między innemi co następuje: „Nie da się zaprzeczyć, że mowa prezydenta republiki francuskiej o stosunkach z Niemcami, nie bardzo przyjemne u nas wywołała wrażenie. Lecz z drugiej strony ani słowa w tem nie ma prawdy aby, jak grom z pogodnego nieba, miała na Francyą uderzyć groźna nota ks. Bismarka. Hr. Arnim, który nibyto miał wręczyć tę notę prezydentowi republiki francuskiej bawi obecnie w Berlinie. Podobne wieści może tylko ten rozsiewać, któremu na tem dużo zależy, aby mu uwierzono, choćby tylko tak długo, dopóki te wieści nie zostaną stanowczo ze strony kompetentnej zaprzeczone.

— Wiadomości, jakie najświeższe przynoszą dzienniki, dotyczą już rozporządzeń ministra oświecenia i wyznań w sprawie nadzoru szkolnego, już to prac tylko parlamentarnych i wniosków, które pod dyskusyą sejmu pruskiego lub parlamentu przyjść mają. I tak oprócz wspomnianych już rozmaitych rozporządzeń do rejencyi opolskiej, rejencyi poznańskiej i kwidzyńskiej, wydał w tych dniach dr. Falk rozporządzenie do władz prowincyonalnych, ażeby duchownych obejmujących teraz urzędy, do których obowiązek dozorowania szkół był przywiązany, mianowali inspektorami powiatowymi szkół. Naturalnie, że jest tutaj mowa tylko o takich duchownych, którzy zasługują na zaufanie rządu. W tych przypadkach, w których rejencya przed wydaniem jeszcze prawa o inspekcyi szkolnej, miała prawo z własnego ramienia wybierać inspektorów, ma i na przyszłość korzystać z tego prawa. Ponieważ wyznaczona suma 20.000 talarów, przez izbę poselską, nie wystarcza na remuneracye inspektorów, przeto zastrzega sobie minister prawo oznaczenia ilości pieniędzy, które użyte być mają na wynagrodzenie. Odpowiedź biskupa warmińskiego na wezwanie ministra wyznań o zniesienie ekskomuniki rzuconej na księży Wollmanna i Michelisa, którą już dawniej podaliśmy w streszczeniu, ostrej poddaje prasa berlińska krytyce. Wszystkie dzienniki tak półurzędowe jak liberalne żądają stanowczego wystąpienia ze strony dra Falka przeciwko biskupowi Krementzowi i wszystkim biskupom, którzy rzucają ekskomunikę na starokatolickich duchownych, nadwerężają prawo krajowe i zdaniem ich, stokroć są niebezpieczniejsi ze swoją pokorą, niż duchowni hanowerscy, z których większa część odmówić zamyśla przyjęcia urzędu inspektora. Jeżeli Prusy większego nie będą miały nieprzyjaciela nad księży hanowerskich, tak pisze „Deutsche Ztg“, to nie mają się one czego obawiać. Duchowieństwo katolickie w Hanowerze nie zdobyło się nigdy na tyle odwagi, ażeby było wystąpiło ze słowem nagany przeciwko tym Welfom, którzy łamali przysięgę, ale schlebiało zawsze wszelkim próżnościom hanowerskiego dworu, byle tylko dostąpić dobrodziejstw jakich i zdobyć sobie trochę władzy. Dla tego rząd pruski cieszyć się tylko może, jeżeli pozbywa się tych ludzi, którzy nie przyjmując nadzoru nad szkołami ustępują tem samem miejsca innym patryotycznie usposobionym urzędnikom cywilnym. Takie postępowanie mniej dla państwa niemieckiego przedstawia niebezpieczeństwa niż dyplomatyczne ustępstwa biskupów, bo ci, którzy dotychczas wahali się w zdaniu i nie zgodzili się na postawę rządu, żądać teraz gotowi od niego, ażeby występował mniej energicznie przeciwko duchowieństwu i starał się z niem pojednać.

— W Izbie drugiej bawarskiej przyjęto 20. bm. projekt do prawa mającego zastosować dotychczasowy bawarski kodeks wojskowo-karny do całego niemieckiego kodeksu karnego 119 przeciw 8 głosom i to we formie przyjętej przez radzców państwa. Przez to uzyskał rząd państwa władzę przedłożenia wydziałom obudwu Izb projektu do prawa o zmianach, jakie prawo związkowe niemieckie za sobą pociąga, w razie gdyby nie zwołano sejmu w celu ogłoszenia niemieckiego kodeksu karnego dla całych Niemiec; wydziałom tym odda się zarazem pełnomocnictwo, aby przyjęły ów wniosek do prawa tymczasowo, ale ze zastrzeżeniem ostatecznego przyzwolenia obu Izb. Wniosek Völka, żądającego zmiany najwyższej izby obrachunkowej odrzucono w tej formie, jaką radzcy państwa ustanowili, a przyjęto formę, którą wnioskodawca zaproponował. Rząd ma przedłożyć na posiedzeniach przyszłego sejmu wniosek do prawa, na mocy którego Izba obrachunkowa względem ministerstwa zupełną ma zatrzymać samodzielność i stanowić zwierzchność kontrolującą budżet państwowy i uwiadamiającą Izbę wprost o wstrzymaniu praw etatowych. Przez tenże sam projekt do praw ma się uregulować postępowanie naprzeciw urzędnikom państwa pociągniętym do odpowiedzialności za nieprawne użycie pieniędzy skarbowych. W zmienionym projekcie usunięto więc cel pierwotnego, że każdej z obu Izb ma służyć prawo oskarżenia urzędników państwa, działających przeciwko prawom etatu.

— Traktat pocztowy między Hiszpanią a cesarstwem niemieckiem został 19. b. m. podpisany przez jeneralnego dyrektora poczt Stephana i posła hiszpańskiego przy dworze berlińskim. Jak pisze „National-Zeitung“ traktaty pocztowe zawarte między północnoniemieckim związkiem a Austryą, Bawaryą, Wyrtembergią, Badenią i Luksenburgiem z drugiej strony, nie odpowiadają dzisiejszym wymaganiom. Dla tego rozpoczęto rokowania nad zawarciem nowej konwencyi z Au-

---

Wystawa powszechna r. 1873 w Wiedniu

(Ciąg dalszy.)

X.

Program szczegółowy.

Wystawa instrumentów z Cremony.

Instrumenta z fabryk w Cremonie znane są zaszczytnie w całym świecie. Dla artystów instrumenta te są celem gorących życzeń a dla znawców fachowych przedmiotem starannych badań. Dzisiaj układają już z nich nawet kollekcye, które tak samo są poszukiwane jak zbiory obrazów i innych dzieł sztuki. A mimo to nieznane są prawie zupełnie dzieje genezy i rozwoju tej gałęzi przemysłu. Nieznani są nawet ludzie, którzy na tym polu znakomite zasługi położyli.

Dokładne przedstawienie genezy i rozwoju sztuki, która zasłynęła tak szeroko w ciągu trzech wieków, a której wyroby dotąd jeszcze coraz większe jednają sobie uznanie, byłoby zadaniem ciekawem a przytem i pouczającem. Z interesem historycznym łączą się tu także i praktyczne cele.

Upadek fabryk w Cremonie nastąpił w wieku ubiegłym po śmierci dwóch największych mistrzów Stradivari i Guarnezi. Odtąd zaczęto wyrabiać skrzypce w innych krajach a nowi fabrykanci starali się przyswoić swoim wyrobom zalety szkoły włoskiej, biorąc sobie za wzór dawniejsze jej wyroby i zastosowując się do znanych prawideł tej szkoły.

Ale mimo to wyroby nowoczesne nie mogły w zupełności dorównać wyrobom dawniejszym, gdyż niejedno prawidło przestrzegane bardzo starannie przez mistrzów włoskich, zaginęło w tradycyi i praktyce. Stano się zreformować fabrykacyę instrumentów, ale w sposób niepomyślny, co się dopiero poźniej okazało, gdyż instrumenta odsłaniają swoje wady i zalety dopiero po upływie szeregu lat. Daleko fatalniejszym był skutek zastosowania tych dążeń reformatorskich do starych instrumentów, które w skutek tego straciły dawniejszą wartość swoją.

Gdy zatem wyroby nowoczesne nie mogły odpowiedzieć wymaganiom sztuki a starsze instrumenta w skutek niefortunnych poprawek straciły wartość i zalety dawniejsze, powstała w fabrykacyi skrzypców luka i brak zapasów. Stare, dobrze zachowane włoskie instrumenta stały się zatem rzadkością bardzo poszukiwaną, a ceny ich osiągnęły bajeczną wysokość.

Fabrykanci instrumentów doznawszy takiego zawodu na wyrobach nowszej konstrukcyi starali się niewolniczem naśladowaniem starych instrumentów odpowiedzieć wymaganiom. Naśladownictwo takie jest wcale niepożyteczne, jeżeli poprzestaje tylko na kopiowaniu zewnętrznych kształtów nie zbadawszy całej wewnętrznej konstrukcyi.

Podobny sposób fabrykacyi obliczony jest jedynie na przesądy kupujących i nie przynosi ostatecznie producentom spodziewanych korzyści, bo jeżeli nie pierwsi nabywcy takich instrumentów, to zaraz ich najbliżsi następcy doznać muszą niezawodnego rozczarowania.

Ten obłęd w fabrykacyi instrumentów zostałby usunięty, gdyby wyjaśniono dokładnie warunki, które stanowią prawdziwą wartość starych włoskich wyrobów i metodę, którą dawniejsi przed niemi drzestrzegali.

Prawidła akustyczne, które sprawiają, że konstrukcya skrzypców dokonana w sposób empiryczny najlepiej odpowiada wymaganiom sztuki, dotąd jeszcze nie zostały należycie wyjaśnione pomimo ścisłych i bystrych badań znakomitego fizyka Savarta. Skoro zatem jedynie doświadczeniu zawdzięczamy nieprześcignione dotąd wyroby takich mistrzów jak Stradivari i Guarnezi, więc i obecnie należałoby się zwrócić na tę drogę, a którą wypadnie może pomyślnie.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

stryą, która z wyjątkiem tylko stosunków do Luksemburga, zastąpić ma dawniejsze traktaty.

Londyn. Dzienniki londyńskie zaprzeczają wiadomości podanej przez „Daily Telegraph“ o groźnem nieporozumieniu między berlińskim i wersalskim gabinetem. Korespondent berliński do dziennika „Daily News“ telegrafuje: Ks. Bismarck nie wysłał ultimatum do Thiersa. Krążące za granicą niepokojące wieści nie mają najmniejszej podstawy. Pogłoski te nie powstały w Berlinie. Depesza Ks. Bismarcka pisana jest w nader przyjaźnym tonie. Ks. Bismarck powiada w niej, iż pokój jest zapewniony jak długo Thiers stać będzie na czele rządu.“ Korespondent paryski do „Daily News“ telegrafuje: „Jestem w możności zapewnić was, iż rząd francuski nie otrzymał żadnego dokumentu, z którego by o wybuchu groźnych nieporozumień między Berlinem i Wersalem wnosić można.“

— Do dziennika londyńskiego „Times“ piszą z Rheims:

„Gdyby się dość często na drodze nie spotykało oddziałów wojska niemieckiego, nikomuby nawet przez myśl nie przeszło, że miasto Rheims jest przez wojsko niemieckie zajęte. Od dość dawna ani słychać tu o jakichś burdach ulicznych między ludnością francuską a załogą niemiecką. Do hotelu, w którym mieszkam, przychodzą codziennie wieczorem dwaj oficerowie niemieccy, lecz ani oni na nikogo ani nikt na nich nie zwraca uwagi, a obecność ich wcale nie drażni Francuzów. Dawniej ulubionym tematem wszystkich rozmów towarzyskich była bezczelność Niemców i odwet Francuzów; obecnie zaś nikt już w liczniejszem towarzystwie o podobnych rzeczach, jako o zbyt oklepanych, nie wspomina nawet. Ludność francuska przyzwyczaiła się tu zupełnie już do pobytu Niemców a choć nie zawiązuje ona z nimi ściślejszych stosunków znajomości, nie pozwala sobie jednakże już wybryków, które dawniej nie bardzo pochlebnie o takcie Francuzów świadczyły.“

Paryż. Czytamy w „Journal des Débats“: Na ostatniem posiedzeniu komisyi nieustającej obradowano nad możnością wyboru między narodowością francuską i niemiecką, którą traktat frankfurcki daje mieszkańcom Alzacyi i Lotaryngii. Podczas tych obrad odczytano list ministra spraw zagranicznych z wyrażeniem żalu, że nie może dyplomatycznie interweniować w tej kwestyi. List zawierał jeszcze objaśnienia o sposobie tłumaczenia artykułu traktatu pokoju, dotyczącego wyboru. Z żalem wyznajemy, że przedmiot ten nie jest dostatecznie wyjaśniony. Minister sądzi, że po dokonanym wyborze konieczne jest przesiedlenie się do Francyi, i że tylko spełnienie tego podwójnego warunku zgadza się z artykułami traktatu. Minister sądzi jednak, że przesiedlenie się do Francyi nie znaczy jeszcze ciągłego tam przebywania, i w tem właśnie różni się wykład francuski od pruskiego. W istocie według urzędowych obwieszczeń władzy niemieckiej, oraz komentarzy dzienników alzackich, wychodźtwo i przebywanie za granicą zabranego kraju mają być naturalnem i koniecznem następstwem uczynionego wyboru. Nieszczęściem nasi dawni rodacy są na łasce Prus, które mogą używać i nadużywać tego, co uważają za swoje prawo, zmuszając ich do stanowczego opuszczenia kraju; nieszczęśliwszem jeszcze jest to, że wszelka interwencya rządu francuskiego na ich korzyść nie tylko byłaby nieużyteczną, ale nadto mogłaby spowodować niebezpieczne zawikłania.

— „Journal officiel“ zamieszcza następujące sprawozdanie: „Do prezydenta republiki francuskiej. Wersal dnia 4. kwietnia 1872. Panie prezydencie! Pułki prowizoryczne uorganizowane zostały tak samo jak pułki liniowe piechoty; składają się one tylko z trzech zamiast z czterech batalionów. Z czasem staną się pułki prowizoryczne pułkami liniowemi, jeżeli przyjdzie do tego, iż zorganizowane zostaną czwarte bataliony. Pułki te będą miały liczby 101, 102 itd. Jeżeli pan panie prezydencie zgadzasz się z moim wnioskiem o utworzeniu czwartych batalionów, upraszam o podpisanie załączonego dekretu. Minister wojny jenerał Cissey.“

— Dziennik paryski „Republique française“ zamieszcza mowę Gambetty mianą na bankiecie w Havrze. Pod pewnym względem można tę mowę uważać za program stronnictwa radykalnego w zgromadzeniu narodowem. Na wstępie wypowiada Gambetta, że we Francyi tylko republika może zapewnić porządek i wolność; monarchia straciła już racyę bytu a ci, którzy robią jeszcze wysilenia w celu przywrócenia monarchii, marnują tylko swe siły. Były dyktator domaga się w tej mowie „uzbrojonego i wykształconego narodu“. „Oświata i dobrze uorganizowane wojsko — mówił Gambetta — przyczynią się do odzyskania zabranych przez Niemców prowincyi i będziemy znów widzami zdarzeń, które nie będą snem i iluzyą; będziemy widzieć, jak Francya odzyskuje stanowisko, które jej się należy, które koniecznem jest nie tylko dla Francyi, ile dla całego cywilizowanego świata.“ Koniec mowy Gambetty tak opiewał: „Gdy się domagamy rozwiązania zgromadzenia narodowego, posądzają nas o zamiary samolubne, o chęć rządzenia i zarzucają nam iż jesteśmy ambitni i niecierpliwi. Tymczasem tak nie jest. Żadnemu z nas ani przez myśl nie przejdzie uchwycić ster państwa osobiście, chcielibyśmy tylko, ażeby zasady które wyznajemy, dzielnych w rządzie mieli przedstawicieli. Każą nam czekać na rozwiązanie zgromadzenia narodowego; tymczasem każda minuta zwłoki zrządza nam szkody, które się przez dziesiątki lat nie dadzą powetować; jest to kwestya bytu narodowego. Jeżeli tak dalej potrwa, jeżeli obecnie trwający stan prowizoryczny w nieskończoność przedłużać zechcemy, narazimy się na wielkie niebezpieczeństwo. Moje przekonanie pod tym względem jest nie wzruszone i dla tego wyjawiam je szczerze i otwarcie i z miłością ku Francyi: między rozwiązaniem zgromadzenia narodowego a rozstrojem ojczyzny, wybieram rozwiązanie zgromadzenia narodowego. Jest wiele ludzi bardzo nawet wykształconych, którzy mię „Commis voyageur“ nazywają. Myślą oni, iż dotkną mię tem; lecz mylą się. Ja się nie zarumienię; jestem rzeczywiście podróżnym i demokracyi. Gdzie tylko miałem zaszczyt być przez republikanów i demokratów przyjmowanym, mówiłem wszędzie z lojalnością, zachęcałem do pracy wytrwania i zawsze tylko dobro Francyi miałem na oku. Wyznaję otwarcie, że tylko republikańska forma rządu może przywrócić Francyi dawną świetność znaczenie i potęgę. Oto jest jest moja misya! Wypełniam ją jak tylko mogę i niedbam o nic więcej.“

Rzym. W włoskiej izbie deputowanych dnia 20. b. m. Ferrari zapytał rząd, czy gotów jest przedstawić w izbie dokumenty dotyczące stosunków Włoch z mocarstwami zagranicznemi, i objaśnić jakie są te stosunki od czasu przeniesienia rządu do Rzymu, a w szczególności w jakich stosunkach zostaje rząd włoski z Watykanem. Minister spraw zagranicznych, Visconti-Venosta odpowiedział, że nie ma zamiaru ogłaszać dokumentów dyplomatycznych o sprawach rzymskich. Rząd włoski nie gołosłownie, lecz na podstawie czynów i doświadczenia chciał wykazać innym mocarstwom, że wielka instytucya papiestwa, we wszystkich swoich atrybucyach duchownych będzie należycie szanowaną. W tym przedmiocie nie było negocyacyi ani wymiany dokumentów. Mocarstwa katolickie oświadczyły, że żywo interesują się papieżem i interesami religijnemi; współcześnie jednak wyraziły życzenie, iż pragną utrzymać serdeczne stosunki z Włochami, i to na jednej możliwej podstawie, to jest na podstawie faktów. Wszystkie mocarstwa okazały wielkie umiarkowanie względem Włoch, i taką postawą znacznie ułatwiły przeprowadzenie polityki uspokojenia i zgody, której rząd stale trzymać się będzie.

Madryt. Dzienniki wspominają o wybuchu rewolucyi w Hiszpanii. Wprawdzie dotychczasowe doniesienia nadmieniają z lekceważeniem o bandach karlistowskich z kilkunastu zbrojnych złożonych, wszelako rozciągłość ruchu w północnej Hiszpanii, w ziemiach dawnych fueros, gdzie tradycye prowincyonalne najdłużej opierały się niwelacyjnym dążnościom, od lat 40 przez wszystkie rządy Hiszpanii w ciągu tego czasu wspieranym, każe się domniemywać, że ruch jest ogólniejszy, choć może nie dość militarnie uorganizowany. Nie słychać bowiem dotąd, aby jaki wyższy oficer stał na jego czele, aby jaki nowy Cabrera albo Zamalacaragui wydał odezwę do narodu w imieniu Karola VII. Teraźniejszy Don Carlos innym jest od swego poprzednika, który bez poczwórnego przeciw sobie przymierza państw zachodnich, nie byłby pozwolił żonie brata swego panować w Hiszpanii.

— „Corresp. Havas“ pisała niedawno o liście Thiersa do króla Amadeusza, w którym prezydent rzeczypospolitej francuskiej zapewniał króla hiszpańskiego o gorących sympatyach Francyi do dynastyi sabaudzkiej. Atoli „Soir“ paryski i madrycka „Epoca“ zaprzeczają temu. Thiers pisał tylko do posła francuskiego w Madrycie margr. Bouille, aby tenże zawiadomił rząd króla o pilnowaniu granicy dla powstrzymania Karlistów. Mimo tego Karliści przedzierali się z Francyi do Hiszpanii najwięcej od zachodniej strony od zatoki Biskajskiej, a nawet legitymiści francuscy biorą podobno udział w ruchach hiszpańskich.

Kronika.

— Według berlińskiego „Börsen-Courier“ w roku 1871 z Berlina wysłano gazet prenumerowanyyh 57,154.281 numerów, z Kolonii 13,760.280, z Frankfurtu nad Menem 11,412,145, z Hanowern 3,676.414, z Strasburga 1,321.366, z Elberfeldu 1,894.251, z Wiesbadenu 1,981.987, z Kiel 1,940.002 numerów.

— Podajemy tu następującą wiadomość statystyczną o o dziennikach francuskich, wydawanych w Paryżu: „Gazette de France“ najdawniejsza gazeta francuzke, która za Ludwika XIII po raz pierwszy się ukazała, wychodzi już 242 lat; „Moniteur Uniwersel“ (założony za Ludwika XVI) istnieje 83 lat; „Journal des Debats“ założony za konsulatu) istnieje lat 70; „Constitutionel“ (założony w r. 1815) istnieje lat 57; „Univers“ (założony za restauracyi) istnieje lat 51; „Charivari“ istnieje lat 41, „Presse“ 38, „Siécle“ 37, „La Patrie“ 38, (ostatnie cztery dzienniki założone zostały za Ludwika Filipa). „Le Pays“ (zał. w r. 1848) lat 24; za cesarstwa powstały następujące dzienniki: „Figaro“ przed laty 19 tu, „Le Monde“ przed 13tu, „Le Temps“ przed 12tu, „La France“ przed 11tu, „L'Avenir national“ przed 8miu, „Journal de Paris“ przed 6ciu, „La Liberte“ przed 6ciu, „Le Français“ przed 5, „Par. Jour.“ p. 5, „L National“, „Le Soir“ i „L'Officiel“ przed 4 l., „La Liberte“ przed 3ma, „Le Rappel“ przed 2ma laty; „Bien Public“, który liczył wszyskiego 10 dni istnienia powstał w roku 1870 za republiki. Inne dzienniki paryzkie datują się od czasu republiki: i tak np. „La Republique Française“ i „L'Ordre“ istnieją od pięciu miesięcy, „Le XIX Siécle“ od 152ch dni, „La Gazette de Paris“ od 107, „Le Corsaire“ od 66, „L'Evénement“ od 9, „L'Eclair“ od 6ciu dni. W tych dniach ukazał się też po raz pierwszy dziennik polityczny „Le Matin“, który w swym prospekcie zapowiedział, że będzie reprezentować opinię prezydenta Zgromadzenia narodowego, na co Grevy odpowiedział w „Paris Journal“, iż redakcya pomienionego pisma jest mu najzupełniej obcą.

(Wykaz zmarłych osób od 1. do 15. kwietnia 1872 w mieście Lwowie). (Dok.) Na ropnienie: 61 Elżbieta Schayer, prywatna, l 46. 62 Jan Mozer, kamieniarz, l. 60. Wyrobnicy: 63 Katarzyna Partyk, l. 18, na ospę. Na dyzynteryę: 64 Teodor Kostrzycki, l. 53, 65 Tekla Chalczynowska l. 65. 56 Jan Baluk, l. 31, na rozkład krwi. 67 Szczepan Pankiewicz, l. 57, utopił się. 68 Jakób Kuszczak, l 30, powiesił się. 60 Władysław Pleśniak, syn stolarza, l. 6, na przekrwienie mózgu. Dzieci: Marya Sidor, l. 2 6/12. 71 Marya Iwanowska, l. 5, na zołzy. Na suchoty: 72 Mikołaj Deczkowski, l. 1 3/12, 73 Katarzyna Herak, r. 1. Na biegunkę: 74 Józef Starak, l. 2/12, 75 Helena Czernecka, l. 2. Na konwulsyę: 76 Jan Sofiński, l. 3, 77 Konstanty Kozina, l. 4. 78 Mateusz Szpigel, inwalid, l. 70, ze starości. 79 Jerzy Bembu, od 41 infant., l. 24, na zapalenie mózgu. 80 Kazimierz Miciał, od ułanów, l. 26, na zapalenie płuc. Więźnie: 81 Barbara Benedycka, l. 28, na zapalenie mózgu. 82 Jerzy Humieniuk, l. 27, na gorączkę trawiącą. Na suchoty: 83 Markus Wohlfeld, właściciel dóbr, l. 55. Wyrobnicy: 84 Aron Geschel, l 42, 85 Gitel Feliks, l. 44, 86 Baile Hules, l. 26. Na puchliznę: Frimet Gutman, l. 75, 88 Jakób Luft, l. 61. 89 Moyżesz Kikenes, l. 58, na błąd serca. 90 Abraham Mensch, l. 53, na zapalenie kiszek. 91 Juliusz Perwesler, student, l. 26, na zapalenie mózgu. Dzieci: 92 Leon Askenasy, l. 11, na wycieńczenie sił. 93 Riwe Grüner, l. 7 na dławiec. 94 Chaje Pencias, r. 1, na suchoty

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu marcu 1872.

Następujących artykułów:	Miejsce targu: Biała zr.	Biała c.	Zakliczyn zr.	Zakliczyn c.	Brzesko zr.	Brzesko c.	Radłów zr.	Radłów c.	Oświęcim zr.	Oświęcim c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	6	16	5	—	5	50	5	—	6	18
„ żyta	4	28	4	—	4	52	4	20	4	77
„ jęczmienia	3	28	3	50	3	40	3	40	3	82
„ owsa	1	69	1	60	1	85	2	20	2	17
„ grochu	7	20	5	—	6	—	6	—	6	25
„ hreczki	—	—	—	—	—	—	—	—	3	50
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	—	—	4	50
„ ziemniaków	2	43	—	—	1	60	1	40	1	80
Cetnar siana	1	44	1	10	1	10	—	—	1	45
Sąg drzewa twardego	10	—	8	—	13	—	10	9	8	—
„ „ miękkiego	7	50	5	—	10	50	9	—	5	50
Funt mięsa wołowego	—	26	—	16	—	15	—	15	—	22
Miara wina	—	—	—	40	—	60		--	—	80
„ piwa	—	—	—	10	—	12	—	—	—	—
Robotnik z wiktem	—	40	—	30	—	—	—	20	—	35
„ bez wiktu	—	60	—	50	—	40	—	30	—	50

(Sprostowanie). W podanem wczoraj sprawozdaniu tygodniowem zaszła pomyłka w druku, gdyż nie 60 centnarów lecz 60 tysięcy centnarów zboża przywiezionо w ostatnim tygodniu do Czerniowiec, Brodów, Tarnopola i Podwołoczysk.

OSTATNIA POCZTA.

Telegramy „Czasu“.

Paryż, 24. kwietnia. Thiers ma się nieco źle.

Paryż, 24. kwietnia. Urzędownie jest pewnem, że Goulard mianowany jest ministrem skarbu; ministrem handlu Tessiereuc de Bord, a Bardet burmistrzem Lugdunu.

Madryt, 22. kwietnia. W prowincyach Nawarze, Guipozcoa, Teruel, Leon, Huesca, wybuchło dziś powstanie, na czele którego wielu stoi księży. Rząd postanowił przedsięwziąć surowe kroki. (Wszystkie te prowincye leżą w północnej Hiszpanii.)

Bukareszt, 24. kwietnia. Książę Karol przyjmował powinszowania ministrów; w odpowiedzi swej wyraził niewzruszone postanowienie spełnienia bez wahania się misyi swojej pod względem Rumunii. Słowa

te są przeto zaprzeczeniem pogłosek o zamiarze abdykacyi księcia.

Washington, 23. kwietnia. W Izbie reprezentantów żądano przedłożenia korespondencyi o żądaniu wynagrodzenia szkód pośrednich.

Washington, 24. kwietnia. Dzienniki washingtońskie żądają natarczywie, aby rząd cofnął żądanie wynagrodzenia szkód pośrednich, które większość narodu potępia, a tylko wstyd fałszywy nakłania do trzymania się ich.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 24 kwietnia 1872.

Hotel Żorża: Pp. Hr. Komorowski F., z Łuczyc. — Botezat D., z Bukaresztu. — Obertyński Z., z Cieląża. — Skrzyński Z., z Bachurca. — Urbański R., z Dobroszyna.

Hotel europejski: Pp. Boldesko T., c. k. kapit., z Multan. — Okotowicz J., z Zahutyna. — Wrublewski W., z Czortkowa. — Żubr J., z Kłodna.

Hotel angielski: Pp. Hr. Gruszewski M., z Warszawy. — Hoppen M., z Teofipólki. — Horodyski L., z Żabińca. — Rubczyński W., z Stanina. — Żywicki J., z Biskupiec.

Hotel Kulina: Pp. Nikorowicz E., z Ulwówka.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 24 kwietnia 1872.

Pp. Ks. Czetwertyńscy Włod. i Kal., do Warszawy. — Hr. Krasiccy Ign. i Stan., do Bachurca. — Br. Błazowski M., na Podole. — Neumann Ettenreich, c. k. major, do Tarnopola. — Kamiński Ign., adw., do Stanisławowa. — Jórski K., do Rosyi. — Sikorski J., Rakowski J. i Skibniewski B., do Polski. — Woźniakowski Edw., do Przemyśla.

T E A T R.

Dziś: „Szklanka wody“ Komedya w 5 aktach E. Scribego. Przekład Wł. Łozińskiego.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 8 m. 7 wieczór.
„ „ „ o „ 3 „ 30 rano.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec o „ 8 „ 32 „
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — „
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 „
„ „ „ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu kwietniu 1872

Dnia	Barometer Millimeter				Stopień ciepła wedle Celsiusa				Ciśnienie pary illimetr.				Wilgoć powietrza w %				Stan nieba 0—10				Wiatru kierunek i siła			Ozonometer 0—10				Opad atmosferyczny millimetr. i uwaga
	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	7h	2h	9h	M.	
22	724 63	725·41	726 45	725 50	13·9	21·6	16·3	17·27	8·3	8·0	8 0	8 10	70	42	59	57 0	6	5	5	5·3	S 1	SW 3	—	5	4	4	4·3	0·75 ⁝ ↑

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn.	sprzedaże	Kurs	przeciętny	Kurs ostatni płacą		żądają	
					Złote austryackie			
D. 24. kwietnia. Południowy.	—	—	—	—	252	75	254	—
Akc gal. kol. żel. K.L. a diwid.	—	—	—	—	167	—	1t8	—
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	164	—	166	50
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 60% ex diwid.								
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	68	—	7[illegible]	—
Listy zast. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	83	—	83	50
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	75	—	75	50
Banku hip. gal.	—	—	—	—	89	0	90	—
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	92		92	75
Oblig. indemn. gal.	—	—		—	76	15	76	75
„ W. Ks. Krak.	—	—		—	—	—	—	
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—		—	—	—	-
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	—	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—		—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—		—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—		—	—	
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—		—	5	26	5	34
„ cesarski	—	—	—	—	5	27	5	35
Napoleondor	—	—	—	—	8	86	8	94
Pół imperyał rosyjski	—	—	—		8	95	9	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	68	1	78
„ papierowy „	—	—	—	—	1	[illegible]0¼	1	5 ¼
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	66	1	68
Srebro	—	—	—	—	110	—	111	50

(oprócz kuponu bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 22. kwietnia 1872

1. Dług publiczny.

A. Państwa. (Za 100 zł)	pien.	towar
Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	70.4[illegible]	70 60
od kwietnia do października po 5%	70 30	70.50
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	328.—	330.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	328.—	329.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	93.50	94.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	1[illegible]2.—	102.50
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	123.—	123.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	14[illegible].75	146.—
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Czech	96.—	96.50
Bukowiny	74.50	75.—
Galicyi	75.75	76.25
Niższej Austryi	94.—	95.—
Siedmiogrodu	77 25	77.75
Węgier	82.—	82.25
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	3[illegible]5 —	306.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	327.—	327.25
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	1000.—	1003.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 50%	—.—	—.—
Banku narodowego	829.—	830 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	614.—	616.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	246.75	247.25
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2320	2325
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	252 50	253 —
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	166 —	167.—
Tow. kolei żel. pań twa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	370.—	371.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	183.—	184.—
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	—.—	—.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)		
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	105.75	106.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	—.—	—.—
„ „ „ po 5%	83.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	89.60	90.—
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	92.25	92.75
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	91.75	91.90
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	90.—	90 20
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

(za 100 zł.)		
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.25	90.50
„ „ „ „ „ w. a.	85 50	[illegible]6 —
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	101.50	102.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	100.—	100 25
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	—.—	—.—

5. Losy.

(za sztukę)		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	184.—	184 50
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	38.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.75	100.25
Keglevicha po 10 zł. m. k.	16.50	17.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	32.—	33.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	29.25	29.75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	—.—	—.—
Salma po 40 zł. m. k.	41.50	42.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	25.—	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	—.—	121.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	57.—	58.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	23.50	24.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	23 50	24.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	93.75	93.85
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	93 85	93.95
Hamburg za 100 M. B.	82.25	82 35
Londyn za 10 ft. szt.	111.45	111 60
Paryż za 100 fr.	44.—	— —

Kurs złota.

Dukat ces. mez.	5.32½	5.33½
„ peł. wagi	—.—	—.—
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.89	8.89½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	109.75	110.—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 24. kwietnia.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	64	80
„ „ w srebrze	70	50
Losy z 1860 roku	103	—
Akcye banku wiedeńskiego	835	—
„ „ kredytowego	333	—
Londyn 10 funtów szterlingów	111	60
Srebro	109	75
Napoleondor	8	90
Dukat	5	32

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1013 3—3) **Edict.**

Nr. 39. Vom k. k. Bezirksgerichte in Horodenka wird der dem Leben und Wohnorte nach unbekannte Johann Gasparski im Grunde des vom Selig Engel als Vormunde der Berl Hartensteinischen Pupillen unterm 4. Jänner l. J. z. Zahl 39 gestellten Ansuchens mittelst gegenwärtigen Edictes aufgefordert, binnen 14 Tagen nachzuweisen, daß die mittelst Bescheides des bestandenen hierortigen Justizamtes vom 12. October 1849 Zahl 921 im Lastenstande der dem Kalman Aberbach gehörig gewesenen in der Folge an Berl Hartenstein übergangenen und von diesem seinen Erben zugefallenen hierorts sub Nro. 106 gelegenen Realität laut Dom. tom. II. pag. 17 n. 3. on. zu dessen Gunsten erwirkte Pränotation der Wechselsumme pr. 100 fl. C. Mze. bereits gefertiget hat oder in der Rechtfertigung schwebe, als sonsten diese Pränotation über neuerliches Ansuchen des Bittstellers aus dem Lastenstande der gedachten Realität gelöscht werden wird.

Zugleich wird Johann Gasparski verständigt, daß für ihn der Hr. Nicolaus Wysocki mit Substituirung des Hrn. Johann Stebnowski zum Curator bestellt und demselben der Bescheid zugestellt worden ist.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Horodenka, am 20. Jänner 1872.

(1014 3—3) **Edikt.**

Nr. 40. Vom k. k. Bezirksgerichte in Horodenka wird der dem Leben und Wohnorte nach unbekannte Johann Gasparski im Grunde des vom Selig Engel als Vormunde der Berl Hartensteinischen Pupillen unter 4. Jänner l. J. z. Zahl 40 gestellten Ansuchen mittelst gegenwärtigen Edictes aufgefordert, binnen 14 Tagen nachzuweisen, daß die mittelst Bescheides des bestandenen hierortigen Justizamtes vom 12. October 1849 Zahl 922 im Lastenstande der hier sub Nr. 106 gelegenen dem Kalman Aberbauch gehörig gewesenen, sodann an Berl Hartenstein übergangenen und von diesem seinen Erben zugefallenen Realität laut Dom. II p. 19 n. 4 on. zu dessen Gunsten erwirkte Pränotation der Wechselsumme pr. 100 fl. C. M. gerechtfertigt sei, oder in der Rechtfertigung schwebe, als sonsten über neuerlichen Ansuchen des Bittstellers diese Pränotation aus dem Lastenstande der gedachten Realität gelöscht werden wird.

Zugleich wird Johann Gasparski verständigt, daß für ihn der Herr Nicolaus Wysocki mit Substituirung des Hrn Johann Stebnowski zum Curator bestellt und demselben der gegenwärtige Bescheid zugestellt worden ist.

Vom k. k. Bezirksgerichte,

Horodenka, am 20. Jänner 1872.

(1024 3—3) **Obwieszczenie**

Nr. 7516. Z dniem 25. kwietniem zmienia się na mocy zezwolenia wysokiego c. k. Ministerstwa handlu z dnia 5. kwietnia br. L. 7590/807 dzienne poczty posłańcze piesze między Podkamieniem i Brodami na dzienne jazdy posłańcze w następującym porządku:

Z Podkamienia o godz. 4 po poł.
w Brodach o godz. 6 m. 30 po poł.

Łączy się z pociągiem Nr. IV do Lwowa.
Z Brodów o godz. 6 rano
w Podkamieniu o godz. 8 m. 30 rano.

Odchodzi po przybyciu pociągu Nr. III ze Lwowa.

Temi jazdami posłańczemi przesyłać można listy wszelkiego rodzaju, przesyłki pieniężne i wartościowe bez ograniczenia wartości, te ostatnie aż do wagi 25 funtów.

Co się niniejszem do publicznej wiadomości podaje.

Lwów; dnia 9. kwietnia 1872.

Kundmachung.

Z. 7516. Mit 25. April werden im Grunde Genehmigung des hohen Handels-Ministeriums vom 5. April l. J. Z. 7590/807 die täglichen Fussbothenposten zwischen Podkamień und Brody in tägliche Bothenfahrten mit nachstehender Coursordnung umgestaltet:

Von Podkamień 4 Uhr Nachm.
in Brody 6 Uhr 30 Min. „

Influirt zum Zuge Nr. IV nach Lemberg.
Von Brody 5 Uhr Früh
in Podkamień 8 Uhr 30 Min. Früh.

Geht ab nach Ankunft des Zuges Nr. III aus Lemberg.

Mit diesen Bothenfahrten werden Briefpostsendungen jeder Art, Geld und Werthsendungen ohne Einschränkung des Werthes und Frachten bis zum Einzelngewichte von 25 Pf. befördert.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniss gebracht wird.

Lemberg, am 9. April 1872

(1015 2—3). **Edikt.**

Nr. 41. Vom k. k. Bezirksgerichte in Horodenka wird der dem Leben und Wohnorte nach unbekannte Johann Gasparski, im Grunde des vom Selig Engel, Vormunde der Berl Hartensteinischen Pupillen unterm 4. Jänner l. J. z. Z 41 gestellten Ansuchens mittelst gegenwärtigen Edictes aufgefordert binnen 14. Tagen nachzuweisen, daß die mit Bescheid des bestandenen hierortigen Justizamtes vom 12. Oktober 1849 Z. 923 im Lastenstande der hier sub Nr. 106 gelegenen, dem Kalman Aberbach gehörig gewesenen, sodann an Berl Hartenstein übergangenen, und von diesem seinen Erben zugefallenen Realität laut dom. Tom. II Pag 19 n. 5 on. zu seinen Gunsten erwirkte Pränotation der Wechselsumme per 100 fl. C. M. gerechtfertiget sei, oder in der Rechtfertigung schwebe, widrigens über neuerliches Ansuchen des Bittstellers diese Pränotation aus dem Lastenstande der gedachten Realität gelöscht werden wird. Zugleich wird Johann Gasparski verständigt, daß für ihn der Herr Nicolaus Wysocki mit Substituirung des Herrn Johann Stebnowski zum Curator bestellt, und demselben der gegenwärtige Bescheid zugestellt worden ist.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Horodenka am 19. Jänner 1872.

(1019 2—3) **Edikt.**

Nr. 4570. Vom k. k. Bezirksgerichte Kenty wird kundgemacht, daß die vom Teschner k. k. Kriegsgerichte unterm 10. November 1871 Z. 7024 h. zur Befriedigung der Forderung des Hr. Adt. Dr. Eisenberg im Restbetrage pr. 41 fl. ö. W. sammt 6% Zinsen seit 1. November 1869 und unbekannten Kosten bewilligte exekutive Feilbietung der laut Protokolle vom 10. Juni 1869 und 31. August 1871 geschätzten Realität Nr. 285 Willamowice und der hievon abverkauften den Eheleuten Johann und Anna Danek zugeschriebenen 4 Joch Grundstücke, oder zusammen von 8 Joch Grundstücken, welche der obigen Forderung zum Pfande dienen, in drei Terminen, d. i. am 3. Juni 1872, am 1. Juli und am 5. August 1872 jedesmal um 9 Uhr Vormittag beim hierortigen Bezirksgerichte abgehalten werden wird.

1. Den Ausrufspreis bildet der gerichtlich erhobene Schätzungswerth der obigen, in beiden obigen Schätzungsprotokollen beschriebenen und abgeschätzten Realitat Nr. 285 Willamowice sammt 8 Joch Grund im Betrage pr. 2371 fl. 60 kr. ö. W., unter welchen diese Realität an nicht beiden ersten Terminen, am dritten hingegen nicht unter dem, dem Betrage aller hipotezirten Schuldforderungen gleichkommenden Betrage wird hinantgegeben werden.

2. Jeder Lizitant hat vor der Feilbietung ein Vadium von 10% des Ausrufspreises, im runden Betrage pr. 238 fl. ö. W. im Baaren, in Staatsschuldverschreibungen, in Pfandbriefen der galiz. Kreditsanstalt sammt Coupons und Talons, und zwar die Werthpapiere nach dem, aus dem letzten Zeitungsblatte Gazeta lwowska ersichtlichen Wiener-Tageskurse zu Handen der Lizitationskommission zu erlegen.

3. Die Schätzungsakte und der Grundbuchsauszug, so wie die Feilbietungsbedingungen können hiergerichts und der Ausweis der Steuern, Abgaben und Grundentlastungsschuldigkeiten beim k. k. Steueramte in Biała eingesehen werden.

4. Hievon werden sämmtliche bekannten Gläubiger zu eigenen Händen, dann die unbekannten Gläubiger, sowie jene, denen der Lizitationsbescheid rechtzeitig nicht zugestellt werden könnte, oder welche nach dem 2. Mai 1870 in die Grundbücher an die Gewähr gelangen würden, durch den Curator Hr. Adt. Dr. Daniel in Biała und durch dieses Edikt verständigt.

Kenty den 8. Februar 1872.

(1025 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 7757. Wysokie Miniserstwo handlu rozporządzeniem z dnia 19. marca br. do L. 2622-113 odnośnie do swego rozporządzenia z dnia 14. października 1871 L. 5770-750, w którem dozwolono do posyłek bez pobrania pocztowego (zaliczki) używać listów frachtowych „przez nadawcę samego sporządzonych" rozporządziło, że oprócz listów frachtowych urzędowych, tylko drukowane lub litografowane listy frachtowe, które jednak wszystkie rubryki urzędowego formularza zawierać muszą, przyjmowane być mogą.

Co się do publicznej wiadomości z tym dodatkiem podaje, że listy frachtowe pisane na przyszłość, przyjmowane nie będą.

C. k. Dyrekcya poczt.

Lwów, dnia 12. kwietnia 1872.

Kundmachung.

Z. 7757. Das hohe Handels-Ministerium hat mit dem Erlasse vom 19. März l. J. Z. 2622-113 unter Bezugname auf die kundgemachte Verordnung vom 14. October 1881 Z. 5770-750, worin die Beigabe selbstaufgelegter Frachtbriefe zu Sendungen ohne Nachname gestattet wurde, die Erläuterung dahin gegeben, dass hierunter nur solche Frachtbriefe zu verstehen sind, in welchen die Rubriken des ämtlichen Formulars durch Druck oder Lithografie hergestellt sind.

Frachtbriefe, welche lediglich geschrieben sind, werden in Zukunft zurückgewiesen. Was zur allgemeinen Kenntniss gebracht wird.

K. k. Postdirection.

Lemberg, am 12. April 1872.

(1031 2—3). **Edikt.**

Nr. 10.312. Vom Brodyer k. k. Bezirksgerichte wird mittelst dieses Edictes der Malie Rifke Bogacz, respective deren unbekannten Erben bekannt gegeben, daß mit dem hg. Beschluße vom 2. Juni 1870 Z. 3666 dem Ansuchen des Beirach Dodeles, der Mariem Reisel Dodeles und der Rifke Margulies um Intabulirung der letzteren auf Grund des Kauf- und Verkaufsvertrages dto. Brody den 12. Mai 1856 als gleichtheilige Eigenthümer der bisher auf den Namen des Moses Bogacz und der Malie oder Matie Rifke Bogacz intabulirten Antheile der Realität sub Nr. 215 alt 339 neu in Brody stattgegeben worden ist, und da Malie Rifke Bogacz verstorben sein soll, und deren Erben unbekannt sind, so wird für dieselben der Hr. Advokat Dr. Weisstein zum Curator behufs Empfangsnahme des obigen Tabularbescheides bestellt und demselben gleichzeitig dieser Bescheid zugestellt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, 19. März 1872.

(1032 2—3). **Kundmachung.**

Nr. 495 Vom Lubaczower k. k. Bezirksgerichte wird hiernach kundgemacht, daß über das Gesuch des Mendel Fränkel de praes. 14. August 1871 Z 3520 in der Tabularsache des Mendel Fränkel wider Naftali Schikler wegen Intabulirung als Eigenthümer der für Naftali Schikler im Lastenstande der Nr. 82 S. II. in Lubaczow gelegenen Realität intabulirten Summe von 850 fl. ö. W. s. n. g. diesem Gesuche mit hiergerichtlichen Bescheide vom 28. September 1871 Z 3520 stattgegeben wurde, da der Wohnort des Naftali Schikler dem Gerichte unbekannt ist, so wird zur Zustellung dieses Tabularbescheides und Wahrung seiner Rechte ihm ein Curator in Person des hiesigen Bürgers Elias Lityński bestellt, es wird sonach Naftali Schikler hiedurch erinnert diesem Vertreter die nöthige Instruktion zu ertheilen oder sich einem anderen Vertreter zu wählen, weil er die aus der Versäumniß enstehenden üblen Folgen sich selbst zuzuschreiben haben wird.

Lubaczów, den 5. März 1872.

(1035 2—3) **Obwieszczenie**

L. 7842. Przyjmowanie pakunków przy jeździe posłańczej między Lutowiskami a Ustrzykami podwyższa się z 10 funtów na 25 fntów.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Z c. k. dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 14. kwietnia 1872.

Kundmachung

N. 7842. Das Einzelngewicht der mit den Bothenfahrten zwischen Lutowiska und Ustrzyki zu befördernden Frachten wird von 10 Pfund auf 25 Pfund erhöht.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Postdirection.

Lemberg, am 14. April 1872.

(1045 2—3) **Edict.**

Nr. 4651. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte wird dem Herrn Josef Koniecki mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider denselben Pinie Agyth wegen deren Anerkennung und Intabulirung als Eigenthümerin der mit dem Giro ddto 10. Juni 1865 von Josef Koniecki an Aron Losch girirten und bereits Dom. 168 pag 335 n. 14 on. im Lastenstande der Realität Nro. $398^{2}/_{4}$ intabulirten Wechselsumme pr. 400 fl. sowohl im Activstande dieser Summe als im Passivstande der Realität Nr. $398^{2}/_{4}$ sub praes. 25ten Jänner 1872 z. Z. 4651 eine Klage angebracht, und um richterliche Hilfe gebeten, worüber die Tagfahrt zur mundlichen Verhandlung auf den 13. Mai 1872 10 Uhr Vormittags anberaumt wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten Herrn Josef Koniecki unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Landesadvocaten Hrn. Dr. Jekeles mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Męciński als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zu rechter Zeit entweder selbst zu erscheinen oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus derer Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Vom k. k. Landesgerichte

Lemberg, am 24 Februar 1872.

(1053 2—3) **Edikt.**

Nr. 1407. Vom Stryer k. k. Bezirksgerichte wird bekannt gegeben, daß Mendel Zehngeboth von Stryj um Todeserklärung seines am 27. Jänner 1847 in Stryj gebornen und angeblich im März 1848 in Stryj natürlichen Todes gestorbenen Sohnes Isaak Zehngeboth hiergerichts eingeschritten ist, weßhalb Alle, die von dem Leben oder den Umständen des Todes des Isaak Zehngeboth Kenntniß haben, aufgefordert werden, davon dem hiesigen Gerichte oder dem Curator in der Person des hiesigen Adv. Dr. Fruchtmann binnen einer Frist von drei Monaten die Anzeige zu machen.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Stryj am 10. April 1872.

(1063 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 12788. Z dniem 1. maja br. obiegać będą dzienne jazdy posłańcze między Storożyńcami i Radowcami w następującym porządku:

Ze Storożyńca o godz. 4 m. 30 po poł.
w Czudynie o godz. 6 20 m. „
Z Czudyna o godz. 6 30 min. „
w Górnym Wikowie o godz. 8 50 m. wiecz.
Z Górnego Wikowa o godz. 6 rano
w Radowcach o godz. 8 20 m. „

Łączy się w Radowcach z szybkowozem do Hadikfalwy; w Górnym Wikowie z jazdą posłańczą do Seletyna.

Z Radowiec o godzinie 5 po poł.
w Górnym Wikowie o godz. 7 20 m. wiecz.
Z Górnego Wikowa o godz. 3 rano
w Czudynie o godz. 5 20 m. „
Z Czudyna o godz. 5 30 m. „
w Storożyńcu o godz. 7 40 m. „

Odchodzi po nadejściu poczty z Hadikfalwy.

Co się niniejszem do publicznej wiadomości podaje.

Lwów, dnia 15. kwietnia 1872.

Kundmachung.

Z. 12788. Vom 1. Mai l. J. an haben die täglichen Bothenfahrten zwischen Storożynetz und Radautz in nachstehender Ordnung zu verkehren:

Von Storożynetz 4 Uhr 30 M. Nachm.
in Czudin 6 Uhr 20 M. „
Von Czudin 6 Uhr 30 M. „
in Ober-Wików 8 Uhr 50 M. Abends.
Von Ober Wików 6 Uhr Früh
in Radautz 8 Uhr 20 M Früh.

Anschluss in Radautz an die Eilfahrt nach Hadikfalwa; in Ober-Wików an die Bothenfahrten nach Seletin.

Von Radautz 5 Uhr Nachm.
in Ober-Wików 7 Uhr 20 M Abends.
Von Ober-Wików 3 Uhr Früh
in Czudin 5 Uhr 20 M. „
Von Czudin 5 Uhr 30 M. „
in Storożynetz 7 Uhr 40 M Früh.

Geht ab nach Eintreffen der Post aus Hadikfalva.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniss gebracht wird.

Lemberg, am 15. April 1872.

(1075 2—3) **Concurs.**

Nr. 904. Bei dem k. k. Lottoamte in Lemberg wird ein unentgeltlicher Amtspraktikant aufgenommen.

Die Bewerber, welche das 17. Lebensjahr bereits zurückgelegt haben müssen, haben ihre dokumentirten Gesuche unter Nachweisung der an einem Untergymnasium oder einer öffentlichen Unterrealschule mit entsprechenden Erfolge absolvirten Studien bis zum 12. Mai l. J bei dem k. k. Lottoamte in Lemberg einzubringen.

Zugleich wird die vollkommene Kenntniß der polnischen Sprache in Wort und Schrift gefordert. Bei längerer entsprechender Verwendung darf in wiederkehrenden Fristen auf die Erfolgung von angemessenen Remunerationen hohen Orts angetragen werden.

K. k. Lottoamt.

Lemberg am 19 April 1872.

(1078 2—3) **Konkurs.**

Nr. 5910. W celu obsadzenia opróżnionych posad c. k. notaryusza w Zassowie i c. k. notaryusza we Frysztaku rozpisujemu niniejszem konkurs.

Podania o nadanie posad powyższych wnieść należy w dniach 14 do tutejszego c. k. sądu obwodowego jako Izby notaryuszów.

Z rady c. k. sądu obwodowego jako Izby notaryuszów.

Tarnów, dnia 19. kwietnia 1872.

(1079 2—3) **Edykt.**

Nr. 1158. C. k. sąd powiatowy w Lubaczowie ogłasza niniejszem, że dnia 21. czerwca 1854 Julianna Jamnicka, a dnia 12. maja 1856 Anna Jamnicka bez rozporządzeń ostatniej woli w Lubaczowie pomarły. Gdy miejsce pobytu prawnego spadkobiercy Jana Jamnickiego wiadomem nie jest, przeto wzywa się go niniejszym edyktem, aby w przeciągu roku oświadczenie swoje względem przyjęcia spadku po rzeczonych zmarłych pozostałego w tutejszym sądzie tem pewniej wniósł, ileże w przeciwnym razie obie pertraktacye spadkowe z zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dlań kuratorem p. Karolem Łukawskim przeprowadzone zostaną.

Lubaczów, dnia 14. marca 1872.

(1080 2—3) **Edykt.**

Nr. 2742. C. k. sąd powiatowy w Starym Sączu podaje do publicznej wiadomości, że dla zaspokojenia Filomenie Udzielowej przyznanej kwoty 50 złr. w. a. z pn. odbędzie się w dniach 13. maja, 13. czerwca 1872 i 15. lipca 1872 o godzinie 10 zrana w gmachu sądowym publiczna egzekucyjna sprzedaż połowy realności pod Nr. k. 545 w Starym Sączu położonej, korpusu tabularnego niemającej w posiadaniu dłużnika Józefa Dąbrowskiego zostającej z tem dołożeniem, że połowa tej realnosci przy pierwszych dwóch terminach tylko wyżej lub przynajmniej za cenę szacunkową w kwocie 73 złr. 57 kr. w. a., przy trzecim zaś terminie nawet niżej ceny szacunkowej będzie sprzedaną.

Wadyum wynosi okrągłą kwotę 8 złr. wal. austr.

Resztę warunków przez stronę egzekucyę prowadzącą przedłożonych i niniejszem potwierdzonych, dalej akt zastawnego opisania i akt oszacowania wolno przeglądnąć w tut. registraturze.

Stary Sącz, dnia 28. marca 1872.

(1060 3-3) **Obwieszczenie.**

L. 2484-Pr. Na dniu 30. kwietnia 1872 o godzinie 9tej przed południem odbędzie się losowanie obligacyj funduszów indemnizacyjnych W. Ks. Krakowskiego, Galicyi zachodniej i wschodniej, w lokalu c. k. Namiestnictwa w domu W. Głowackich pod l. 3 przy ulicy Łyczakowskiej.

Co się do powszechnej podaje wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa jako Dyrekcyi funduszów indemnizacyjnych.

Lwów, dnia 20. kwietnia 1872.

(1046) **Kundmachung.**

Nr. 16431. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird hiemit kundgemacht, daß mit dem Beschlusse vom heutigen Tage Nro. 16431 in der Concurs-Angelegenheit des Chaim Rosenstrauch Kaufmanns in Lemberg der Herr Advocat Dr. Rappaport zum Vermögensverwalter und des Herrn Advocaten Dr. Maly zum Stellvertreter des Vermögensverwalters bestellt wurden.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 28. März 1872.

(1061 1-3) **Kundmachung.**

Nro. 9299. Der mit Erlaß des k. k. Justizministeriums vom 7ten December 1871 Z. 12795 zum Notar in Kotzmann in der Bukowina ernannte Michael Hordyński hat am 1. April 1872 den Diensteid abgelegt.

Vom k. k. Ober Landesgerichte.

Lemberg, am 10. April 1872.

(1074 4—3) **Edict.**

Nr 2062. Vom k. k. Kreisgerichte in Przemyśl wird hiemit kundgemacht, daß zur Hereinbringung der vom Herrn Apolonius oder Apolinar Hołyński mit dem rechtskräftigen Urtheile des Tarnower k k Landrechtes vom 29ten November 1853 Zahl 10881 gegen Jacob Hołyński ersiegten Summe von 1600 fl. C. M. oder 1680 fl. öst. W. sammt 5 Pct. vom 10. Jänner 1836 laufenden Zinsen, dann der Gerichtskosten pr. 76 fl. 12 kr. C. M. oder 80 fl. 1 kr öst W. und der Executionskosten pr. 6 fl. 31 kr. C. M. oder 6 fl. 84¼ kr. öst. W, 12 fl 30 kr. C. M oder 13 fl. 12½ kr. öst. W, 5 fl 52 kr., 23 fl. 10 kr. und 13 fl. 6 kr. öst. Währ. und endlich der gegenwärtig zugesprochenen weiteren Executionskosten im Betrage von 5 fl öst. W, die executive Feilbietung der dem Herrn Jacob Hołyński gehörigen Güter Brelików sammt dem Vorwerke Kleofaszówka bewilligt und es wird dieselbe bei diesem k. k. Kreisgerichte in einem Termine, und zwar: am 10 Juni 1872 um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden Feilbiethungsbedingungen wird vorgenommen werden:

1. Als Ausrufspreis wird der im Wege der executiven Schätzung erhobeneue Schätzungswerth dieser Güter per 55537 fl. 20 kr. öst. W. angenommen Es werden daher diese Güter an diesem Termine auch unter dem obigen Schätzungswerthe veräußert werden.

2. Diese Güter werden in Pausch und Bogen mit Ausschluß der Urbarialentschädigung und ohne Gewährleistung verkauft.

3. Jeder Kauflustige hat vor dem Beginn der Feilbiethung den 1/20 des Ausrufspreises, daher in runder Summe 2776 fl. öst. Währ. im Baaren, in Bücheln der galizischen Sparkasse, in Pfandbriefen des galizischen Credit-Institutes oder der österr. Nationalbank, oder in galizischen Grundentlastungs-Obligationen nach dem letzten Course derselben als Vadium zu Händen der Licitations-Commission zu erlegen.

Das Vadium des Erstehers wird rückbehalten, und insieferne es im baarem Gelde erlegt wurde, in den Kaufpreis eingerechnet, den übrigen Licitanten aber nach Beendigung der Feilbiethung zurückgestellt.

4. Der Tabularextract, der Schätzungsact, so wie die weiteren Acten sind in der hiergerichtichen Registratur zur Einsicht bereit.

Hievon werden Herr Apolinar Hołyński, Jacob Hołyński zu eigenen Händen, ferner die Hypothekargläubiger, k. k Finanz-Procuratur im Namen des Carmeliten-Convents zu Zagórze und des hoh. Aerars, dann die Hypothekargläubiger, deren Wohnort unbekannt ist, Domicele Hołyńska, Domicela Laugner, gebor. Hołyńska und deren Substituten, Salomea Julie Reitzenstein und alle jene Gläubiger, und Partheien, welche nach Ausfertigung des Tabularextractes, d. i. nach dem 16ten Jänner 1869 dingliche Rechte auf die zu verkaufenden Güter erwirken würden oder welchen die Verständigung von der Feilbiethung oder die weiteren Bescheide aus was immer für einer Ursache gar nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden sollte, zu Händen des in der Person des Herrn Landes-Advocaten Dr. Skałkowski bestellten Curators, zu dessen Substituten der Herr Landes-Advocat Dr. Łużecki bestimmt wurde, verständigt.

Przemyśl, am 28. Februar 1872.

(1076 1—3) **Kundmachung.**

Nr. 5304. Am 1. Mai l. J. tritt in Koropiec ein k. k. Postamt ins Leben und mit dem k. k. Postamte in Niżniow mittelst täglicher Fussbothenposten in nachstehender Ordnung in Verbindung:

Von Koropiec um 4 Uhr Früh
in Niżniow um 5 Uhr 40 M. Früh
Von Niżniow um 6 Uhr 40 M. „
in Koropiec um 8 Uhr 20 M. „

Geht ab von Niżniow nach der Ankunft der Mallepost aus Stanislau.

Die Entfernung zwischen Niżniow und Koropiec beträgt 1⅛ Meilen.

Zum Bestellungsbezirke dieses Postamtes gegören:

Koropiec mit Maydan, Werbka, Perelizanie, Wadowa, Stoila und Korzynka; Horyhlady mit Zanizyska, Domka, Oddaje, Suchodol und Brzezina; Nowosiółka. Ostra mit Ostrow, Przewoziec und Scianki.

Von der k k. Postdirection.

Lemberg, am 8. April 1872.

(1081 1—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 2670. Według reskryptu c. k. Namiestnictwa z dnia 21. marca 1872 L. 10279 pozwolone zostało otworzenie drugiej apteki w Nowym Sączu.

Ubiegający się o koncesyę na z łożenie takowej mają podania swe zaopatrzone w dowody kwalifikacyi i zachowania się wnieść do c. k. Starostwa w Nowym Sączu w przeciągu czterech tygodni, licząc od trzeciorazowego umieszczenia niniejszego ogłoszenia w gazecie lwowskiej.

Nowy Sącz, dnia 15. kwietnia 1872.

(1082 1– 3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 571 pr. Celem obsadzenia opróżnionej posady adjunkta przy sądzie powiatowym w Krośnie z roczną płacą 800 złr. rozpisuje się konkurs z terminem do wniesienia podań do 10. maja 1872.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 22. kwietnia 1872.

(1083 1—3) **Edykt.**

Nr. 4402. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy uwiadamia niniejszem niewiadomą z miejsca pobytu Karolinę Gabrusiewicz, że tusądową uchwałą z dnia 17. lipca 1869 do L. 9000 Isaak Weishaus za właściciela realności Nr. 37 w Stanisławowie położonej — niegdyś do Bazylego Sołtyńskiego należącej — zaintabulowany został — i że dla tejże Karoliny Gabrusiewicz kuratorem adw. Dr. Tutak ustanowiony został — któremu powyższa uchwała doręczoną została.

Stanisławów, dnia 5. kwietnia 1872.

(1084 1 3) **Edykt.**

Nr. 795 cyw. C. k. sąd powiatowy w Bochni podaje niniejszem do wiadomości, że celem zaspokojenia należytości przyznanej Felixowi Dziubie od Gabryela Dziuby wyrokami tutejszego sądu z dnia 15. maja 1869 r. L. 1450 i c. k. sądu wyższego w Krakowie z dnia 28. lipca 1870 L. 7572 w sumie 487 złr. 27½ kr. w. a wraz z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 6. czerwca, 11. lipca i 8. sierpnia 1872 każdą razą o godzinie 9 zrana publiczna sprzedaż przez licytacyę gruntowego gospodarstwa włościańskiego pod Nr. k. 5 w Siedlcu położonego ciała tabularnego niestanowiącego pod następującemi warunkami:

Cenę wywołania przy licytacyi stanowić będzie wypośrodkowana sądownie cena szacunkowa w kwocie 1130 złr. w. a. poniżej której gospodarstwo pod Nr. 5 w Siedlcu w pierwszych dwóch terminach sprzedane nie będzie, na trzecim zaś terminie będzie ono sprzedane i poniżej tej ceny najwięcej ofiarującemu.

Reszte warunków można przejrzeć w registraturze tut. sąd.

Bochnia, dnia 24. marca 1872.

(1085 1—3) **Edikt.**

Nr. 1236. Vom k. k. Bezirksgerichte Kołomea wird bekannt gemacht, daß in Folge Zuschrift des k. k. Landesgerichtes in Wien vom 20. Februar 1872 Z. 10029 zur Einbringung der Forderung des Herrn Franz Wilhelm von 465 fl. 88 kr. öst Währ. s. N. G. wider den israelitischen Cultus-Verein in Kołomea zur executiven Feilbiethung des dem Letzteren gehörigen in Kołomea sub CN. 252/4 und Nr. top. 398 gelegenen Badhauses nach den in Acten erliegenden Feilbiethungs-Bedingungen der Termin auf den 23 Mai 1872, 20. Juni 1872 und 18. Juli 1872, jedesmal um 10 Uhr Vormittags im Gerichtsgebaude mit dem Beisatze bestimmt, daß dieses Badhaus beim ersten und zweiten Termine nur über oder um den gerichtlich erhobenen Schätzungswerth, hingegen beim dritten Termine auch unter dem Schätzungswerthe veräußert werden wird.

Die Licitations-Bedingnisse können hiergerichts eingesehen oder in Abschrift behoben werden.

Wozu die Kauflustigen eingeladen werden.

Vom k. k. Bezirks-Gerichte

Kołomea, am 10. März 1872.

(1086 1—3) **Edykt.**

Nr. 13503. C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany dla okolic miasta Lwowa S. II niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż Franciszka z Schnejderów Kuczyńska, Józef Schnejder, Wilhelm Schoffer i Franciszek Schoffer przeciw niewiadomym z życia i miejsca pobytu spadkobiercom śp. Wawrzyńca Domańskiego, Wiktoryi z Domańskich Stupnickiej, Apolonii Domańskiej i Juliannie z Domańskich Kaszuba pozew de praes 13. grudnia 1871 L. 10503 o wykreślenie 21000 złp. z zapisu Marka Swidzińskiego ówczesnego właściciela realności l. 25 i 26 w Zawadowie z dnia 27. lipca 1809 jako resztującej ceny kupna z 5% odnośnemi obowiązkami wnieśli, na której do ustnej rozprawy termin na dzień 10. lipca 1872 godzinę 10 rano wyznaczono i dla pozwanych spadkobierców śp. Wawrzyńca Domańskiego, Wiktoryi z Domańskich Stupnickiej, Apolonii Domańskiej, Julianny z Domańskich Kaszuba z życia i pobytu niewiadomych kurator w osobie adw. Dr. Sermaka z substytucyą adw. Dr. Dziubińskiego zamianowano, wzywa się zatem zapozwanych z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, aby w należytym czasie w sądzie osobiście stanęli, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili lub innego zastępcę sobie wybrali i sąd o tem uwiadomili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania środki sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów, dnia 14. stycznia 1872.

(1087 1—3) **Edykt.**

Nr. 10504. C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany dla okolic miasta Lwowa S. II niniejszym edyktem uwiadamia, iż Franciszka z Schnayderów Kuczyńska, Józef Schnayder, Wilhelm Schoffer i Franciszek Schoffer przeciw niewiadomej masie Adama Stojanowicza pozew de praes. 13 grudnia 1871 L. 10504 o wykreślenie kaucyi 20000 złp. z zapisu Marka Swidzińskiego ówczesnego właściciela realności l. 25 i 26 w Zawadowie z dnia 15 marca 1800 za niedezelowanie budowli i nieuciemiężanie poddanych we wsiach Soposzynie i Macoszynie do masy Adama Stojanowicza należących przez Marka Swidzińskiego w posesyi zalicytowanych na rzecz tej masy Adama Stojanowicza na wyżwspomnionej realności l. 25 i 26 w Zawadowie ut Tom. I pag. 105 zabezpieczonej, wytoczyli wskutek czego do ustnej rozprawy termin na dzień 10. lipca 1872 o godz. 10 zrana wyznaczono, i dla zapozwanej niewiadomej masy Adama Stojanowicza jakoteż z życia i pobytu miejsca niewiadomych spadkobierców na ich koszt i szkodę tut adw. Dr. Sermaka z substytucyą adw. Dr Dziubińskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej przeprowadzoną będzie.

Wwzywa się zatem zapozwanych spadkobierców, aby na powyższym terminie lub osobiście stanęli. lub potrzebną informacyę ustawionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę sobie wybrali, i sądowi oznajmili, słow m stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli

Lwów, dnia 15. stycznia 1872.

(1088 1—3) **Edykt.**

Nr. 18972. C, k. sąd krajowy jako handlowy lwowski zawiadamia niniejszem Eugeniusza Theimera z miejsca pobytu niewiadomego, że na prośbę przez Jana Balko przeciw niemu, Emilowi Pfeifferowi i Leibowi Fliegowi wniesioną na zaspokojenie sumy 4000 złr. w. a. z pn. uchwałą z dnia dzisiejszego do L. 18972 dozwoloną została egzekucyjna sekwestracya dochodów realności Nr. k. 105 w Gródku i 205 w Podgaju położonych, że dla niego kuratora w osobie adw Dr. Roińskiego ze zastępstwem adw. Dr. Popiela postanowiono i temuż uchwałę tę egzekucyjną doręczono, rzeczą więc jego będzie temuż kuratorowi potrzebną informacyę udzielić, lub innego zastępcę sobie obrać i o tem sądowi donieść.

Lwów, dnia 21. kwietnia 1872.

(1050 2—3) **Edykt.**

Nr. 4008 cyw. C. k. sąd powiatowy w Bochni niniejszem wiadomo czyni, iż dnia 28. sierpnia 1871. L. 4008 wniesła Ewa 1. Krzysztofczykowa 2. Kolibowska prośbę o uznanie za zmarłego Wincentego Krzysztofczyka z Niedar, który udawszy się przed pięciu laty na flis w Toruniu tak ciężko zachorował, iż towarzysze jego Franciszek Kurnik i Tomasz Dąbrowski przed most w Toruniu go przyprowadzili, i tam zostawili.

Wzywa się zatem każdego, ktoby co o śmierci lub życiu Wincentego Krzysztofczyka wiedział, aby o tem doniósł w przeciągu jednego roku podpisanemn sądowi, lub ustanowionemu kuratorowi Dr. Trybulcowi w Bochni, inaczej tenże za zmarłego uznany będzie.

C. k. sąd powiatowy.

Bochnia 20. września 1871.

(1054 3—3) **Ogłoszenie.**

Nr. 6418 cyw. C. k. sąd powiatowy w Żywcu ogłasza niniejszem, iż celem zaspokojenia wynagrodzenia szkody w ilości 50 złr. 50 ct. Maryannie Jureczkowej, wyrokiem karnym c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 23. czerwca 1870 do l. 10966 od Jana Krzyżowskiego przyznanego wraz z kosztami egzekucyjnemi dozwoloną została egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności Jana Krzyżowskiego pod Nr. rep. 16 a Nr. k 15 w Krzyżowej i w trzech terminach to jest w dniach 15. maja, 19. czerwca i 24. lipca r. 1872 każdą razą o godzinie 10. przed południem w lokalu podpisanego c k. sądu pod następującemi warunkami odbędzie się:

1. Przedmiotem sprzedaży przez licytacyę jest realność w Krzyżowej składająca się z gruntu: 1/16 części półrolka Tomaszkowego pod Nr. rep. 16 pod 2 korce wysiewu i z połowy zabudowań pod Nr. k. 15 w protokole zajęcia z d. 9. maja 1871 l. 2525 bliżej opisana.

2 Cenę wywołania stanowić będzie wartość tej realności w ilości 113 złr. 40 ct w. a. przez sądowe oszacowanie wykazana, poniżej której takowa w pierwszym i drugim terminie licytacyi sprzedaną nie będzie. Dopiero przy trzecim terminie licytacyi realność ta także poniżej ceny szacunkowej więcej dającemu sprzedaną będzie.

3. Każdy chęć kupienia mający winien jest przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadyum w ilości 15 złr. w gotówce. Wadyum nabywcy zostanie zatrzymane, temuż w cenę kupna wliczone będzie, innym zaś licytującym natychmiast po skończeniu licytacyi zwróconem zostanie.

4. Nabywca obowiązanym będzie całą cenę kupna z potrąceniem wadyum natychmiast po skończeniu licytacyi w gotówce do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, poczem mu kupiona realność na jego żądanie we fizyczne posiadanie oddaną będzie, oraz zostanie mu wydanym dekret własności tejże.

5. W razie gdyby nabywca 4 warunku licytacyi względem zapłaty ceny kupna nie dopełnił, odbędzie się natychmiast na koszt i niebezpieczeństwo jego powtórna licytacya, a niesłowny nabywca odpowiedzialnym będzie za ubytek w cenie kupna nie tylko złożonem wadyum, lecz całym swoim majątkiem.

Resztę warunków licytacyjnych oraz protokół opisania i oszacowania powyższej realności można w t. s. registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy.

Żywiec, dnia 15. marca 1872.

(1064 3—3) **Edykt.**

Nr. 5205 cyw. C. k. sąd powiatowy w Sanoku wzywa tych, którzy jako wierzyciele mieć mogą roszczenia do spadku ks. Dymitra Zyblikiewicza, gr. kat. proboszcza w Olchowcach zmarłego dnia 20. wrzesnia 1871, bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia, aby celem zgłoszenia i wykazania roszczeń stawili się w tym sądzie dnia 25. lipca 1872 o godzinie 9 zrana, albo dotąd wnieśli pisemne podania, bo inaczej roszczenia te do spadku jeżeli będzie wyczerpanym zgłoszonemi wierzytelnościami, zgasłyby, chyba że mają prawa zastawu.

Sanok, dnia 9. marca 1872.

(1038 3—3) **Obwieszczenie.**
Nr. 369 cyw. W skutek zezwalającej uchwały c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 29. stycznia 1872 l. 1161 po uskutecznionem dochodzeniu sądowem, uznaje się Ołeksę Rogal gospodarza w Białym za marnotrawcę i ustanawia się dla niego kuratora w osobie Jakóba Rużyckiego.

Z c. k. sądu powiatowego.
Czortków, dnia 28. marca 1872.

Doniesienia prywatne.

Obwieszczenie.

Nr. 166. W celu udzielenia opróżnionych dwóch posad stypendyjnych fundacyi Mikołajowskiej w rocznej kwocie po 50 złr. w. a. począwszy od 2 półrocza br. szkolnego, ogłasza się niniejszem konkurs do 10. maja br.

Starający się o te mają udowodnić:
a. Istotną potrzebę zapomogi.
b. Dalszą naukę w jednej z publicznych szkól krajowych.
c. Wyszczególnioną pilność, moralność i postępy w naukach.

Dokładnie załącznikami potrzebnemi zaopatrzone prośby mają w oznaczonym czasie Magistratowi tutejszemu być przedłożone (1077 1-3)

Z Magistratu król. wol. miasta.
Mikołajów, dnia 12. kwietnia 1872.

Obwieszczenie.

L. 1038. Dyrekcya galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie art. 63 ustaw kapitał 1569 zł. 5 kr. m. k. czyli 1647 zł. 54 kr. w. a. listami zastawnemi z większej sumy 2600 złr. m. k. na hypotekę dóbr Brzana dolna w powiecie Grybowskim położonych, i WW. państwa Konstantego i Celiny czyli Celestyny Pieniążków i W. p. Aleksandra Lgockiego własnych, z tego Towarzystwa wypożyczonych, z dniem 1. stycznia 1871 jeszcze pozostałe wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi właścicielom tych dóbr wypowiedziany zostaje z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowe pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hipotece podległych, do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego był złożony.

We Lwowie, 20. marca 1872. (1071 2-3)

Obwieszczenie.

L. 1033. Dyrekcya gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie artykułu 63. ustaw kapitał 14.525 złr. 50 ct. w. a. listami zastawnemi, z większej sumy 14.700 złr. w. a., na hypotekę dóbr Maryanówka przy Strzeliskach w powiecie Bobreckim położonych, W. W. państwa Wincentego i Maryi Kwiatkowskich własnych, z tego Towarzystwa wypożyczonej, z dniem 1. stycznia 1871. r. jeszcze pozostały, wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielom tych dóbr wypowiedziany zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy, pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hypotece podległych, do kasy gal. Towarzystwa kredytowego był złożony.

We Lwowie 20. marca 1872. (1066 2—3)

Obwieszczenie.

L. 1034. Dyrekcya gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie artykułu 63. ustaw, kapitał 9301 złr. 3 kr. m. k. czyli 9766 złr. 10 ct. w. a. listami zastawnemi, z większej sumy 10.500 złr. m. k. na hypotekę dób Jankowice, w powiecie Jarosławskim położonych i W. Pani Anieli z Rozborskich Runge własnych, z tego Towarzystwa wypożyczonej, z dniem 1. lipca 1870. r. jeszcze pozostały, wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielce tych dóbr, wypowiedziany zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hypotece podległych, do kasy gal. Towarzystwa kredytowego był złożony.

We Lwowie 20. marca 1872. (1067 2—3)

Obwieszczenie.

L. 1035. Dyrekcya gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie artykułu 63 ustaw, kapitały 2921 złr. 96 i 2474 złr. 69 ct. w. a. listami zastawnemi, z większych sum 3000 i 2500 złr. w. a. na hypotekę dóbr Połom mały w powiecie Brzeskim położonych, z tego Towarzystwa wypożyczonych z dniem 1. stycznia 1871 jeszcze pozostałe, wraz z odsetkami i należytosciami podrzędnemi właścicielowi tych dóbr W. panu Edwardowi Jaszczurowskiemu wypowiedziane zostają, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy, takowe pod rygorem Egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hypotece podległych, do kasy gal. Towarzystwa kredytowego były złożone.

We Lwowie 20. marca 1872. (1068 1—3)

Obwieszczenie.

L. 1036. Dyrekcya gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie artykułu 63. ustaw kapitały 6744 złr. 48 kr. m. k. czyli 7082 złr. 4 ct. w. a. 17022 złr. 48 ct. i 17810 złr. 50 ct. w. a. listami zastawnemi, z większych sum 13300 złr. m. k. 18500 złr. i 17900 złr. w. a. na hypotekę dóbr Litiatyn w powiecie Brzeżańskim położonych W. pani Serafiny z Bogdanowiczów Bogdanowiczowej własnych, z tego Towarzystwa wypożyczonych, dniem 1. stycznia 1871 r. jeszcze pozostałe, w raz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielce tych dóbr wypowiedziane zostają z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy, takowe, pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hypotece podległych, do kasy gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego były złożone.

We Lwowie d. 20. marca 1872 r. 1069 2—3

Obwieszczenie.

L. 1101. Dyrekcya galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie art. 63 ustaw kapitał 23100 zł. w. a. listami zastawnemi, ze sumy 23100 zł. w. a. na hypotekę dóbr Łęki dolne w powiecie Pilznieńskim położonych, i W. pana Franciszka Ksawerego Wykowskiego własnych, z tego Towarzystwa wypożyczonej, z dniem 1. lipca 1870 r. pozostały, wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielowi tych dóbr wypowiedziany zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hypotece podległych, do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego były złożone. (1073 2-3)

We Lwowie 27. mara 1872.

Obwieszczenie.

L. 1098. Dyrekcya galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie art. 63 ustaw kapitały 5755 zł. 52 kr. m. k. czyli 6043 zł. 66 kr. w. a. i 4160 złr. 24 kr. m. konw. czyli 4368 zł. 42 kr. w. a. listami zastawnemi, z większych sum 8000 złr. i 5700 złr. m. k. na hipotekę dóbr Dąbrowica w powiecie Tarnobrzeskim położonych, pana Feliksa Bogusza własnych, z tego Towarzystwa wypożyczonych, z dn. 1. lipca 1870 r. jeszcze pozostałe, wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielowi tych dóbr wypowiedziane zostają, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowe pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hipotece podległych. do kasy gal. Towarzystwa kredytowego były złożone.

We Lwowie, 4. kwietnia 1872. (1072 2-3)

Obwieszczenie.

L. 1037. Dyrekcya gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie artykułu 63. ustaw, kapitał w sumie 33200 złr. w. a. listami zastawnemi na hypotekę dóbr Tapin z częścią w Dobkowicach, w powiecie Przemyskim położonych, W. W. panów Edwarda Stanisława dw. im. i Zygmunta Drohojowskich własnych, z tego Towarzystwa wypożyczony z dniem 1. lipca 1870. w pierwotnej sumie pozostały, wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielom tych dóbr wypowiedziany zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy, takowy pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hypotece podległych, do kasy gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego był złożony. (1070 2—3)

We Lwowie d. 20. marca 1872.

Obwieszczenie.

L. 1032. Dyrekcya gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie artykułu 63. ustaw kapitały 3435 złr. 12 kr. m. k. czyli 3606 złr. 96 ct. w. a. i 3265 złr. 33 ct. w. a. listami zastawnemi, z większych sum 5000 złr. m. k. i 3500 złr. w. a. na hypotekę dóbr: Wolamieszkowska w powiecie Bocheńskim położonych i W. W. państwa Stanisława i Konstancyi Garlickich własnych z tego Towarzystwa wypożyczonych z dniem 1. stycznia 1871. jeszcze pozostałe, wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielom tych dóbr wypowiedziane zostają, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy, takowe pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hipotece podległych, do kasy gal. Towarzystwa kredytowego były złożone.

We Lwowie 20. marca 1872. (1065 3—3)

Ogłoszenie licytacyi.

Filia ces. król. uprzywil. Banku dla obrotu ogólnego we Lwowie

podaje do ogólnej wiadomości, iż zapadłe z **dniem 31. marca 1872** zastawy, mianowicie:

kosztowności i towary

w dniach 2. i 3. maja 1872 r.

w lokalu jej Nr. 3 miasto (ulica Technicka) przez **publiczną licytacyę** najwięcej dającemu za gotowiznę **sprzedawane będą.**

Wzywa się zarazem posiadaczy kwitów zastawnicych przez filię powyższą wydanych, do podniesienia **możliwych nadwyżek,** któreby się z **powyższej licytacyi**, oraz tych, któreby się ze sprzedaży **papierów publicznych w maju 1872 r.** uskutecznionych okazać miały, najpóźniej **do końca czerwca 1875 r.**

Nadwyżki do tego terminu niepodniesione, przepadają według §. 21 statutów na rzecz funduszu Towarzystwa.

(1058 3—3)

Z drukarni E. Winiarza.